

Hyvää uutta kirkkovuotta

Kuva: Hannu Salonen

Kirkkovuosi on kirkollisten juhlapäivien ja viikkojen järjestelmä, joka alkaa ensimmäisestä adventtisunnuntaista. Tänä vuonna adventti alkaa marraskuun 30. päivänä, jolloin voi siis toivottaa hyvää uutta kirkkovuotta. Kirkkovuodessa on toisten juhlien paikka kiinteä, toisten vaihteleva. Juhlia riittää, sillä itse asiassa kirkkovuoden jokainen viikko on omakeimainen.

KESKIAUKEAMA

VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoinen auttamistyö tuo iloa niin tekijälle kuin muillekin ihmisille. Mummun Kamari on kylvänyt näitä ilon siemeniä jo viisi vuotta. Vapaaehtoisen hyvinvointityön keskus Liisa aloittelee toimintaansa.

SIVU 2

TALOUSARVIO 1998

Porin seurakuntayhtymän talousarvio vuodelle 1998 on 65,7 miljoonaa markkaa. Budjetti kasvaa tähän vuoteen verrattuna noin kahdeksan prosenttia. Korotukset painottuvat toimintaan, myös kiinteistötoimi saa lisää rahaa.

SIVU 3

JOULUKERÄYKSET

Mitä suurempi juhla, sen pitempi valmistautuminen. Adventin aika valmistaa joulun ja muistuttaa myös jakamisen tärkeydestä. Joulukeräysten kautta voi muistaa avun tarpeessa olevia lähimmäisiä.

SIVU 3

JOULULAULUT

Kauneimmat joululaulut -tilaisuudet ovat vetäneet väkeä kirkkoihin laulamaan jo 25 vuoden ajan. Tänäkin vuonna joululaulutlaisuuksia järjestetään joka seurakunnassa. Porissa Kauneimmat joululaulut lauletaan yli 30 kertaa.

SIVU 8

PÄÄKIRJOITUS 29.11.1997

Loppu ja alku

Kirkkovoosi loppuu, uusi alkaa. Lopun aikaa on kirkossa sijoittunut keskustelu, jota ei täältä Porista käsin ajateltuna olisi tarvittu ollenkaan. Pakilan seurakunnan pappi julisti kirjassaan, että kaikki pääsevät taivaaseen. Tosin hänen kirjastaan tihkuneiden tietojen mukaan tuolla taivaalla ei liene mitään merkitystä, koska sen vastakohtaa ei ole Kylläisen mukaan olemassakaan.

Monissa tiedotusvälineissä on kirjan ajatuksiin jo vastattu ja todettu niiden olevan kristinuskolle täysin vieraita. Kyse ei siis ole siitä kristinuskosta, josta Raamattumme puhuu, joten kirjan kirjoittaja on luomassa uutta uskontoa. Jumalan sijalla tuossa uudessa uskonossa näyttäisi olevan pastori Kylläinen itse. Hänen uskontoonsa ei kuulu jonkin epämääräisen ajattelun tuloksena kaikkivaltiasta Jumalaa ollenkaan eikä Hänen pyhyyttään eikä niin ollen myöskään Jeesusta Kristusta sellaisena syntien sovittajana ja kuoleman voittajana kuin Jeesus Raamatussa esiintyy.

Suain keskustella asiasta erään pääkaupunkiseudulla työskentelevän diakonissan kanssa. Hän totei, että Helsingissä keskustellaan kirjasta paljon ja kaikki haluavat ottaa siihen kantaa. Melkeinpä olisi toivottu, että keskustelu olisi jäänytkin sinne pääkaupunkiseudulle.

Pakilan papin kirjan ajatukset eivät ole suinkaan uusia. Ne esiintyvät jo Uuden testamentin lehdistä ainakin ennakoivasti niissä määrityksissä, joissa puhutaan alkukirkon aikaisesta harhaopista, joka tunnetaan gnosismin nimellä. Useammassa Uuden testamentin kirjeissä (erityisesti Johanneksen kirjeet) käsitellään harhaopin tunnusmerkkeihin katsotaan kuuluvan se, että se kieltää Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi, lihaan tulleet. Eli kyse on kristinuskon keskuksista Jeesuksen persoonasta ja Hänen sovitusyhteydestään. Jumalan lähettämän Pelastajan ja sovituksen kieltäminen merkitsi alkukirkossa uskon ulkopuolelle asettumista.

En vaiheissa kristillisyyden historiassa samankaltaisia ajatuksia on esitetty useaan otteeseen, milloin on väitetty, ettei Jeesusta ole ollut olemassakaan, milloin alennettu Hänet vain maanpäällisen opettajan rooliin ja toisinaan taas hyökätty Jeesuksen kuolleista ylösnousemusta vastaan. Puheena olevan kirjan ajatukset eivät siis millään muotoa ole uusia. Uutta on se, että tällaiseen ajatteluun kiinnitetään näin suurta huomiota - ikään kuin historia tällä alueella ei opettaisi meille mitään.

Se Kristus, josta puhutaan toisaalta tuomiosunnuntaiin ja toisaalta 1. adventin raamatunkohdissa, on selkeästi määritetty, jolla on kaikki valta, joka käyttää valtaansa myös pahaa vastaan aikojen lopussa ja joka tarjoaa sovitusyhteyden hedelmää tuomille joutuvien ihmisten avuksi. Tämä Kristus on se, jota me ihmiset tarvitsemme ja saamme adventin aikana odottaa.

Tervetuloa adventinajan tilaisuuksiin!

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Surun kaava

Ikkunapenkki ei varsinaisesti ole kysymys ja vastaus -palsta. Kuitenkin edellisen kirjoituksen pohjalta tuli jonkin verran palautetta, jossa toivottiin jotakin lisäselvyyttä suruun, joka koetaan avioeron yhteydessä. Eräs lukija ilmaisi eron jälkeiset tunteensa: "Oliis helpompaa, jos hän olisi kuollut". Moni kokee avioeron niin raskaana menetyksenä, että ajatus puolison kuolemastakin tuntuu siihen verrattuna helpolta.

Molemissa tapauksissa on kysymys menetyksestä, joka aiheuttaa surua. Suru on tapa luopua jostain tärkeästä ja rakkaasta kieltämättä tai väheksymättä sitä mikä on ollut hyvää. Aluksi tuntu siltä, ettei mitään eikä kukaan voi koskaan korvata menetettyä. Menetys aiheuttaa yksinäisyyttä, joka tuntuu pelottavalta, jopa ahdistavalta.

Meistä saattaa tuntua oudolta, että moni avioeron kokenut vertaa eroa kuolemaan. Eihän eroa koskaan kuole. Elämä jatkuu eron jälkeen. Mutta kuolemasta eroaminen on kysymys: ihmisuhteen kuolemasta. Ihmissuhteet ovat kuin eläviä olennoita: syntyvät, elävät aikansa ja kuolevat. Hyvin monet niistä tosin kestävät toisen osapuolen kuoleman asti.

Siinä mielessä ero voi tuntua kuolemalla vaikkeammalta menetykseltä, että sitä on vaikeampi surra. Suru tarvitsee ulkoiset puitteet. Kuolemasta liittyy tietyt muodot ja kaavat, jotka helpottavat surun läpikäymistä. Näistä tärkein on hautaan siunaaminen. Onneksi usein hautaan siunaamisen voidaan valmistautua yhdessä papin kanssa etukäteen. Myöhemmin läheisen haudalla käynti on tärkeää surun läpikäymistä. Tähän liittyy myös haudan hoitamisen merkitys.

Avioeroon liittyvällä surulla ei ole ulkoisia puitteita, ei kaavaa, eikä aina edes lupaa. Se ei ole hyväksyttävää. Tähän liittyy avioeron vaikeus kuolemaan verrattuna. Miten suru ihmisuhteen kuolemasta. Sitä varten tarvittaisiin "surun kaava". Hautaan siunaamisen toimittamista varten on kirkossa oma kaavansa ja muotonsa. Näin on myös avioliiton vihkimistä varten. Toivottavasti tulevaisuudessa on myös avioeron kaava. Siinä voitaisiin turvallisesti luopua, surra, rukoilla ja vaikka kiittää yhteisistä vuosista. Ihmisellä on oikeus surra myös eroa.

Heikki Kruus
perheneuvoja

Liisasta onnenmurusia

Vapaaehtoisen hyvinvointityön keskus aloittaa

Marraskuun ajan on sisustettu ja sisääänajettu porilaisen vapaaehtoistyön uutta areenaa, vapaaehtoisen hyvinvointityön keskusta, joka on kotoisesti saanut nimen Liisa.

Nimi selittyi sillä, että Liisa sijaitsee osoitteessa Liisankatu 11 B, siis aivan Porin keskustassa. Virallisia avajaisia vietetään perjantaina 5. joulukuuta.

Uudenlaisen toimintareunan ajatuksena on edistää vapaaehtoistyötä tavallisen ihmisen taidoin.

Liisa toimii kahdessa kerroksessa. Alakerroksessa on kansakahvila ja mm. kokoustiloja. Kahvilatoiminta on kokonaan vapaaehtoisten varassa. Kokoushuoneita voivat järjestöt käyttää. Vuokran vastineeksi käyttäjiä pyydetään miettimään, miten edesauttaa vapaaehtoistyötä. Oma rikkautensa tulee siitä, että eri järjestöissä toimivat tapaavat toisiaan Liisassa.

Yhtenä Liisan "pienellä suuren" tavoitteena on saada jokainen kynnelle kykenevä porilainen tekemään edes yhden vapaaehtoistyön perustuvan hyvinvointia ja viihtyisyyttä edistävän työn vuodessa.

Vapaaehtoistoiminnan ohjaaja Aila Lautala ja diakonissa Ulla Kallio ovat yhdessä pystyttäneet vapaaehtoisen hyvinvointityön keskus Liisaa, jossa vietetään avajaisia 5. joulukuuta

Yläkerrassa pitävät toimintatilan kotipalveluohjaaja, demontianeuvoja ja kuuorojen tulkit. Kotipalveluun tulee paljon kyselyä vapaaehtoisista auttajista, joita uskotaan löytävän Liisan avunvälityspisteistä.

Seurakunta palkkasi diakonissan

Porin seurakuntayhtymälle vapaaehtoisen hyvinvointityön keskus on uudenlaista yhteistyötä kaupungin kanssa. Seurakunnan panos toimintaan on työntekijän palkkaaminen projektisuhteisesti vuoden 1998 loppuun.

Tehtävässä on aloittanut diakonissa Ulla Kallio. Hänen työkenttäänsä ovat mm. vapaaehtoisten kanssa toimiminen, vapaaehtoisten koulutus ja perheiden tukeminen. Hänen työparinaan on Porin kaupungin sosiaalikeskuksen vapaaehtoistoiminnan ohjaaja Aila Lautala.

Liisan toiminta-ajatuksia kehitellään koko ajan: näkemykset ja ehdotukset keskuksen kehittämiseksi ovat kullannarvoisia. Ideoista voi kertoa työntekijöille ja niiltä voi saada toiveiden laatikoon.

"Tavallisen ihmisen taidoilla pystytään auttamaan toinen

toista. Toiminnasta saa aina myös itse jotakin. Jokaiselle löytyy tekemistä, ja tekijöitä tarvitaan. Sitä tehdään, mikä tulee eteen ja mihin on tarvetta", kiteyttää Ulla Kallio.

Lukurinki toimii jo

Vapaaehtoistyöntekijöiden joukkoa kootaan Liisassa kaiken aikaa. Kahvilatoimintaan kaivataan isäntiä ja emäntiä, ystäväpalveluun ihmisiä, jotka voisivat lähteä seuraksi torille tai lenkille tai vaikkapa lukemaan päivän lehdin.

Näkövammaisten avuksi toimii jo lukurinki, joka lukee nauhalta mm. kaupunginhallituksen pöytäkirjoja. Myöhemmissä vaiheissa on tarkoitus järjestää niin, että kiinnostuneet voisivat lainata kasetteja Liisasta. Lukurinki tarvitsee vapaaehtoisensa.

Samoin jo nyt on kohennettu naapuriyhteyksiä perustamalla talokerhoja.

Satakunnan Radiossa kuuluu joka lauantaiamu vartiutunni mittainen "Onnenmurusia"-ohjelma.

Liisassa järjestetään myös erilaisia kursseja ja teemapäiviä. Näin alkuvaiheissa teki-joita tarvitaan myös tilojen kunnostamiseen.

"Jokaisen erityisaidot ja tiedot otamme mielellämme käyttöön", toteaa Ulla Kallio.

Mummun Kamari 5-vuotias

Kahvila- ja ystäväpalvelua sadan vapaaehtoisen voimin

"Jokainen voi tavallisen ihmisen taidoilla auttaa toisia. Myös vapaaehtoisille itselleen toiminta antaa sisältöä elämään." Näin kirjattiin viisi vuotta sitten aloittaneen Mummun Kamarin toimintaperiaatteita, jotka ovat käytännössä osoittautuneet toimiviksi ja kestäviksi.

Mummun Kamariin on mukava poiketa kahville. Paikka on tullut niin Jukka Taimille (oikealla), Terhi Jönssonille, Ilkka Urpolle, Esko Rosendahille kuin Pertti Saarilellekin.

Ohjelmatuokioilla kysyntää

Säännöllistä ohjelmatoimintaa Mummun Kamarissa on ollut alusta alkaen. "Ihmiset kaipaavat myös ohjelmaa, ei vain olemista", tiivistää Mummun Kamarin vastaava työntekijä Raili Rosendahl.

Lisäksi Mummun Kamarissa on mm. runo- ja musiikkituokioita. Juhlajaväit muistetaan niin tarjottuun kuin ohjelman puolesta.

Taideseinällä on kuukausittain vaihtuva taidenäyttely. Joulukuussa taideseinällä on Sylvi Niemennäin akryylimaalauksia.

kuspaikka": sinne tuodaan myös muualla Porissa valmistettuja peittoja eteenpäin toimitettaviksi.

Ideat kukkivat

Vapaaehtoista varainhankintaa Mummun Kamarissa on niin, että kahvi- ja puurotarjoiluun on vapaaehtoinen maksu, kamarikerhon tuotteita myydään ja lisäksi järjestetään tempauksia ja myyjäisiä. Kamarikerho valmistaa tiistaisissa kokoonnuississaan mm. kortteja ja koristeita. Pienet hatut "jotka panevat miettimään" ovat jo klassikoita. Kamarikerho on alusta asti ohjannut Hanna Arvelin.

Vapaaehtoisista kahvirahoista ja kamarikerhon tuotteista saaduilla rahoilla on joka kesä

Mummun Kamari, Eteläpuisto 10, on avoinna maanantaista perjantain klo 10 - 15 sekä sunnuntaisin klo 11 - 14.

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Lahjoittajalla on joulumieli

Joulukeräykset kuuluvat adventtiaikaan. Keräyksiä on niin kirkollisilla järjestöillä kuin Porin seurakunnan diakonikeskuksella.

Joululahja lähetystyölle

Suomen Lähetysseuran adventtiajan perinteinen Joululahja lähetystyölle -keräys suunnataan tänä vuonna kirkkojen koulutuksen tukemiseen kahdeksassa Afrikan maassa, joissa Lähetysseuralla on yhteistyötä paikallisten kirkkojen ja järjestöjen kanssa.

Kirkkojen koulut avaavat opiskelumahdollisuuksia varsinkin köyhille lapsille ja nuorille. Ne pyrkivät ulottamaan toimintansa sinne, missä muuten olisi mahdollista saada lukua- ja kirjoitusopetusta tai peruskoulun jälkeistä opiskelupaikkaa.

Joululahja lähetystyölle -keräyksen tuotto kanavoidaan Lähetysseuran kautta Angolan, Botswanan, Etiopian, Eritrean, Kongoon (ent. Zaire), Namibiaan, Senegaliin ja Tansaniaan.

Adventista alkaa paasto: hengellisen syventymisen ja lähimmäisenrakkauden osoittamisen aika.

Hyvää joulua, Lähetys!

Kansanlähetysseuran perinteinen joulukeräys lähetysseuran hyväksi on alkanut marraskuussa. Sen tuotolla levitetään joulun ilosanomaa sanoin ja teoin niin köyhään Etiopiaan kuin vauraa Japaniin.

Kansanlähetysseuran tavoitteena on ensi vuonna kasvattaa lähetystyöhön suunnattua panostusta vahvistamalla lähetystyöntekijöiden määrää lähettämällä lähetystyöntekijöitä.

Vuoden loppuun kestävä keräyksen tavoitteena on 500 000 markkaa. Kansanlähetysseuran vuonna 1997 perustettu kirkon virallinen lähetysjärjestö Kotimaassa Kansanlähetysseuran.

lähellä on 18 piirijärjestöä. Satakunnan Ev.Lut. Kansanlähetysseuran toimintatilat ovat seurakuntien palvelukeskuksissa, Eteläpuisto 10 A, 2. kerros.

Ulkomaanavun yksi toive

Nälkää näkevät lapset eri puolilla maailmaa ovat Kirkon ulkomaanavun perinteisen adventtikeräyksen tämänvuotisia avustajia. Keräyksellä autetaan erityisesti Etiopian, Pohjois-Korean ja Venäjän Karjala-lapsia.

Pohjois-Koreassa nälänhätä koskee rankimmin lapsia ja odottavia äitejä. Hätiäpuna pohjoiskorealaisille toimite-

Talousarvion painopiste toimintaan

Porin seurakuntayhtymän vuoden 1998 talousarvioehdotus on kirkkovaltuuston lopullisiksi päätöksiksi vaille valmis. Budjetin loppusumma on 65,7 miljoonaa markkaa, kasvuprosentti on kahdeksan.

Korotukset painottuvat toimintaan niin, että korotuksista 3 mmk tulee paikallis seurakuntien ja yhteisten seurakunnallisten tehtävien määrärahoihin. Seurakuntatyötä tukevaan kiinteistötoimen hoitoon on tulossa 2,3 mmk: lisäys. Budjettiaavustusten määrä mm. lähetysjärjestöille ja Kirkon Ulkomaanavulle kasvaa reilut 13 prosenttia.

Porin suurimmat seurakunnat Keski-Pori ja Teljä saavat kumpikin helpotusta pappispulaansa. Tarkoituksena on perustaa kumpankin seurakuntaan 1.6.1998 alkaen papin virka kolmen vuoden määräajaksi. Lisäksi Porin Teljän puolipäiväinen diakonissan virka esitetään kokopäiväiseksi vuoden 1998 alusta.

Peruskorjauksiin ja korjaussuunnitelmiin on tulossa noin viisi miljoonaa markkaa. Esityksen mukaan korjaussuunnitelmaa varataan mm. Ruosniemen kirkon, Käppärän pienen kappelin, Reposaren pappilan, Isojoenrannan seurakuntatalon ja Preiviin kirkon tarpeisiin. Lisäksi kunnostetaan Metsähautausmaahan rakennuksia ja Käppärän krematoriumin uuni. Rahaa varataan myös Vanhan hautausmaan uudelleen käyttöönnoton suunnitteluun, samalla kartoitetaan mahdollisuudet saada lisää uurnahautausaluetta Käppärän hautausmaalle.

Lainoja lyhennetään budjettiesityksen mukaan niin, että vuoden 1998 lopussa niitä on jäljellä noin 1,5 mmk. Lisävelkaa ei esitetä otettavaksi.

Kirkollisverotuloiksi on arvioitu 50 mmk. Talousarvioesitys perustuu 1,25 pennin kirkollisveroyleisyyteen.

Lopulliset budjettipäätökset tekee yhteinen kirkkovaltuusto, joka kokoontuu 10. joulukuuta. Kuva kirkkovaltuuston edellisestä kokouksesta, joka pidettiin lokakuussa Teljän seurakunnan uusissa tiloissa Keskuskartanossa.

Satakuntalaiset urut soivat levyllä

Satakuntalaisia urkuja -sarjassa ilmestyy joulukuun CD-levy, jolla esiintyvät Anne-Marie Grundstén, urut, Tonu Reimann, viulu, ja Raisa Vaarna, laulu.

Pastoraali-niminen levy on nauhoitettu Nakkilan, Kullaan, Porin Teljän ja Ulvilan kirkkoissa, joten se toimii samalla erilaisten urkujen esittelyinä.

Levyn säveltäjänimiä ovat saksalainen romantikko J. Rheinberger, ruotsalainen myöhäisromantikko O. Olsson, virolais-säveltäjä E. Arro ja E. Mägi sekä saksalainen tämän vuosisadan klassikko J. Haas.

Tukea levyn valmistamiseen on saatu Satakunnan Kulttuurirahastolta sekä Turun ja Porin läänin taidetoimikunnalta.

HARTAUS

Kuninkaasi tulee -rakennusmiehen poika

"Kaikki kiittelivät häntä ja ihmettelivät siitä armon sanoja, joita hänen huuliltaan lähti. Kuitenkin he sanoivat: Eikö tuo ole Joosefin poika?" (Luuk. 4: 22)

Kuva: Hannu Salonen

Jeesus oli pitänyt ensimmäisen saarnansa julkisen toimintansa aikana kotikaupungissaan Nasaretissa. Hän oli elänyt Nasaretissa suurimman osan elämästään. Sen synagoga oli hänelle lapsuudesta asti tuttu, samoin useimmat niistä ihmisistä, jotka siellä kävivät. Nyt hänestä oli tullut rabbi, opettaja. Jeesus luki tekstin Jesajan kirjasta hepreaksi, käänsi sen kansankielelle, arameaksi, ja saarnasi siitä. Vaikka kaikki kiittelivät häntä ja ihmettelivät siitä armon sanoja, joita hänen huuliltaan lähti, tuli tästä saarnasta kuitenkin hänen lähtösaarnansa. "Eikö tuo ole Joosefin poika?" Hänet ajettiin pois.

Jeesuksesta sanotaan evankeliumeissa, että hän on rakennusmiehen (Mark. 6:3) ja rakennusmiehen poika (Matt. 13:55). Jeesus oli rakentaja myös julistessaan Jumalan valtakuntaa. Hän toimi rakentavasti ja ratkaisukeskeisesti niissä tilanteissa, joita evankeliumit kuvaavat. Samalla hän toimi vahvasti tunteella. Hän oli kuitenkin koko ajan myös kateolisten ihmisten ympäröimä ja vainoama. Jopa hänen oma perheensäkin oli aluksi hänen toimintaansa vastaan.

Sama Herra puhuu esillä olevassa Jumalan sanassa meille nyt adventinajan ja uuden kirkkovuoden alkaessa. Kirkkovoosi on pyhä vuosi, joka sunnuntai sunnuntailta seuraa pelastushistorian tapahtumia. Kirkkovoosi on armon vuosi, Herran vuosi. Adventti merkitsee sen alkua.

Adventti tarkoittaa tulemistä. Herra tulee nyt meidän luoksemme ja tahtoisin tulla joka päivä tämän vuoden aikana, sillä joka päivä me teemme syntiä ja tarvitsemme anteeksiantamusta. Sen voi vain Vapahtajamme meille antaa. Hän tulee evankeliumin sanassa. Otamme hänet vastaan sanomalla nasaretilaisten tavoin: "Eikö tämä ole Joosefin poika?" Hänet hylättiin, ellei alkukristilliseen seurakunnan tavoin tunnusteta: Jeesus Kristus on Herra.

Jeesus tuli julistamaan Herran riemuvuotta. Se muodostuu lohdutuksen ja vapautuksen sanaksi kaikille niille, joita synnintä taakka painaa. Adventti alleviivaa voimakkaasti uuden alkamista. Entisen saa jättää taakseen. Uusi alkaa. Mahdollisuuksien ovi on raollaan. Jumalan Henki tulee todella vaipaaksi.

Siunattua adventin aikaa!

Osmo Kauppinen
Kirjoittaja on Porin seurakunta-yhtymän hallintojohtaja

Kirkonkellot soivat itsenäisyyspäivän aattona

Suomalaisuuden juhlahetkeä vietetään itsenäisyyspäivän aattona, perjantaina 5. joulukuuta klo 12.

Iloinen Varti Itsenäiselle Suomelle alkaa komeasti kirkonkellojen soitolla ympäri Suomea ja tietysti myös Porissa.

Kellot soivat viiden minuutin ajan. Soitto on kutsu kiitokseen ja rukoukseen. Kirkonkellojen kaikuinen on myös rauhan vertauskuva.

Vartin aikana Keski-Porin ja Porin Teljän kirkossa on rukoukset, Länsi-Porin kirkossa soivat urut.

Kirkkotupa löytyy kirkkopuistosta

Samanaikaisesti Keski-Porin kirkon kanssa remontoitiin myös kirkkopuiston itäpäädyssä sijaitseva vanha tiilirakennus. Rakennuksen saatiin mm. kahvitolalla, johon mahtuu noin 40 henkeä. Siellä on järjestetty mm. kirkkokahvittelaisuuksia, myös jotkut Keski-Porin pienryhmät ovat ottaneet paikan omakseen.

Keski-Porin seurakuntaneuvosto on nimennyt paikan Kirkkotupaksi. Kirkkotupanimellä se siis kulkee mm. seurakunnan ilmoittelussa.

Kirkkotupa löytyy Keski-Porin kirkkopuiston itäpäädyssä lähellä Linnansiltaa.

KIRKKOVUOSI

Kirkkovoosi alkaa adventista, valmistautumisesta Jeesuksen syntymään ja päätty marraskuun lopussa tuomiosunnuntaihin, loppuselivitykseen. "Jokaisen kirkkovuoden pyhäpäivän kohdalla kannattaa pysähtyä", vakuuttaa Jorma Pakkanen.

Pikkujoulut eivät hiljennä jouluuun

"Me luterilaiset olemme maallistuneet. Olemme kadottaneet jotakin hyvin tärkeää, sellaista, jonka kirkko tarjoaa kirkkovuoden rytmeissä ja teksteissä. Adventiaikakin on tuntunut muuttuvan yhä enemmän pikkujoulujen ajaksi", toteaa Reposaaren eläkkeellä oleva kirkkoherra Jorma Pakkanen.

"Pikkujouluilla ei useimmiten ole mitään tekemistä joulun kanssa. Se on vain yksi tapa päästä juhlimaan ja pitämään hauskaa synkin syksyn keskellä. Se on yksi tapa siinä missä vappu tai juhannus."

Pakkanen muistuttaa, että adventin tarkoitus on valmistaa ihmisiä joulun, Jeesuksen syntymäjuhlaan.

"Pikkujouluissa ei tavallisesti hiljennyt mihinkään, vaan päinvastoin. Jos ihmiset osaisivat hiljentyä ja valmistaa sielunsa joulun juhlaa varten, he voisivat voimakkaammin kokea sen ilon, jonka Jumala on varannut meille: *Teille on syntynyt Vapahtaja!* Ja pääsiäisenä sen, että Kristus on ylösnoussut ja kuolema voitettu.

Pakkanen on kuitenkin hyvillään siitä, että joulukirkko kuuluu edelleen monen suomalaisen joulunviettoon, vaikka kirkossa ei muuten kovin ahkerasti käytaisä.

"Saarnaaja tekee virheen, jos rupeaa joulusanaansa moittimaan, miksi tulet vain jouluna. Ei sellainen ainakaan paremmin ihmisiä kirkkoon tuo. Hyvä kuitenkin olisi, jos joulukirkkoon osallistuvat tulisivat uteliaiksi kuulemaan, mitä sille joulun lapselle myöhemmin tapahtui", sanoo Jorma Pakkanen.

Kullakin pyhällä oma aiheensa

Kristinuskon sanoma on kirkoissa esillä kirkkovuoden mukaisesti, alkaen adventista ja päättyen tuomiosunnuntaihin.

Kullakin pyhällä on oma aiheensa. Kirkkovuotta valottaa myös Jorma Pakkanen kirjassaan "Matka kirkkovuoden maisemiin" (Herättäjä-Yhdistys 1996).

Jumalanpalveluksessa käytettävissä evankeliumikirjassa on jokaiselle sunnuntaille ja muulle pyhäpäivälle yhdeksän tekstiä: psalmiteksti, kolme evankeliumitekstiä, kolme epistolatekstiä sekä kaksi Vanhan testamentin tekstiä Psalmin kirjan ulkopuolelta.

Jumalanpalveluksessa voidaan saarnata vain kulumassa olevan vuosikerran evankeliumi- tai epistolatekstistä. Esimerkiksi nyt adventina alkavana kirkkovuotena ovat käytössä kolmannen vuosikerran evankeliumi- ja epistolatestit, ja vuoden kuluttua siirrytään taas ensimmäisen vuosikerran teksteihin, sitten toisen jne.

"Omassa kirjassani en ollut sidottu vuosikertoihin, vaan kirjoitin kunkin pyhäpäivän kohdalta siitä tekstistä tai tekstin osasta, joka 'hyppäsi esille' ja alkoi itselleni elää juuri sillä hetkellä", Pakkanen kertoo.

Tavoitteena tuoreus

Pakkanen periaatteena oli, että yhtään vanhaa puhetta tai saarnaa hän ei kirjoita sellaisenaan uuteen kirjaan.

"Ei taiteilijakaan maalaa kahta samanlaista taulua. Ajattelin, että mikä minulle on uutta, voi olla tuoretta lukijallekin.

Pyysin ylhäältä apua, ja sitä myös annettiin. En joutunut kertaakaan tilanteeseen, jossa olisin mennyt täysin tukkoon. Aina jossin teksteistä puhutteli", Jorma Pakkanen kertoo.

Kovaakin puhetta

Kirja on hänen mukaansa hyvin subjektiivinen niin kuin matkakertomukset yleensäkin.

"Olen osoitellut jotakin erikoisen näköistä 'puuta' tai 'kiveä', joka on kiinnittänyt minun huomioni matkalla", hän sanoo.

Tällä kertaa Pakkanen puhuttelivat usein Vanhan testamentin tekstit, esimerkiksi Mooses ja palava pensas.

"Jumala sanoi palavasta pensaasta *Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot on pyhä*. Kun menemme Jumalan eteen, meidän on riisuttava kaikista omistussuovajavarusteista", hän sanoo.

Pakkanen kirja ei ole vain pehmeä hartauskirja.

"Raamatusta on myös kovaa puhetta

meille. Annoin kovan puhekin tulla sieltä esille itselleni ja samalla lukijalle. Vasta kovaa taustaa vasten evankeliumi voi kuulua riemukkaana ilosanomana."

Usko arjessa

Kirkkovoosi alkaa adventista, valmistautumisesta Jeesuksen syntymään. Joulun jälkeen kerrotaan Jeesuksen maanpäällisen elämän vaiheista aina pääsiäiseen, Jeesuksen ristin-kuolemaan ja ylösnousemukseen asti. Sen jälkeen on vuorossa Pyhän Hengen vuodatus, Pyhän Hengen toiminta seurakunnissa.

Kolminaisuuden päivän jälkeisiä sunnuntaita on yli 20. Niiden teemat liittyvät kristityn arkeen.

"Juhlan aika on silloin ohi. Puhutaan enemmän ihmisten omasta elämästä kuin Jeesuksen elämästä. Me joudumme maailmassa ottamaan kantaa monenlaisiin asioihin", Pakkanen muistuttaa.

Kolminaisuuden päivän jälkeisinä sunnuntaina käsitellään esimerkiksi kristityn vapautta, lähimmäisyyttä ja kiitollisuutta. Muita aiheita ovat muun muassa rakkauden laki, totuus ja harhat, salattu Jumala, etsikkoajaka ja uskon perustus.

Kirkkovoosi päättyy tuomiosunnuntaihin, loppuselivitykseen.

Monia näkökulmia

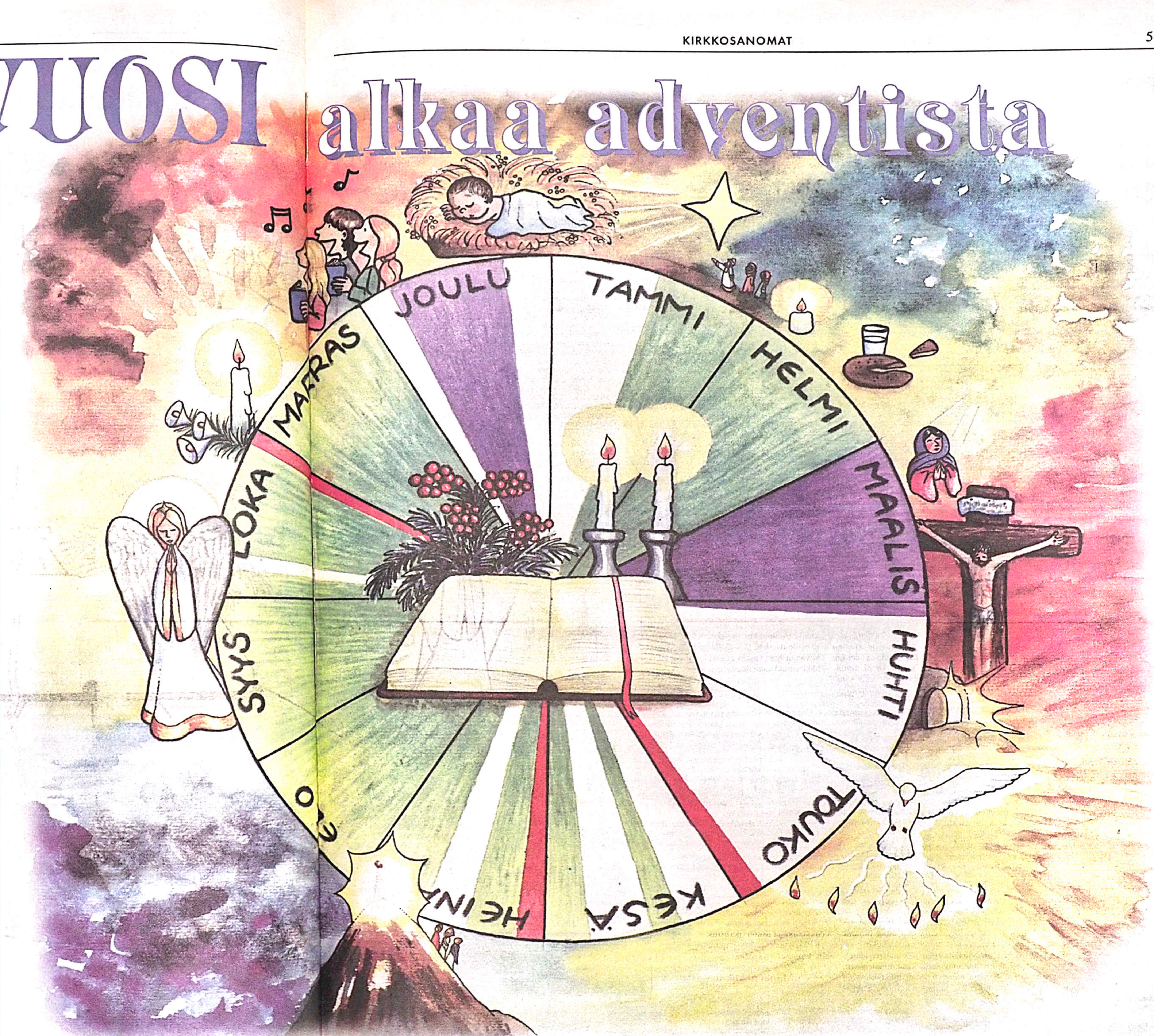
Pakkanen muistuttaa, että sama aihe on kirkkovuoden aikana esillä useamminkin kuin kerran vuodessa.

Esimerkiksi Jeesuksen ratsastaminen Jerusalemiin on aiheena sekä ensimmäisenä adventisunnuntaina että palmusunnuntaina. Näkökulma on kuitenkin erilainen.

"Adventina Jeesus tulee Siionin kuninkaana kansansa keskelle. Kansa tervehtii häntä Juudan kuninkaalle kuuluvien 'hoosianna'-huudoin. Palmusunnuntaina samaa tapahtumaa katsotaan toisesta näkökulmasta. Jeesus ratsastaa kuolemaan. Häntä ei kruunata kuninkaan kruunulla vaan orjantappurakruunulla.

Kirkkovuoden jokainen pyhäpäivä tuo kuuluttavaksemme, katseltavaksemme ja ihmeteltäväksemme aarteita, joiden äärelle kannattaa pysähtyä", Pakkanen vakuuttaa.

Marjaana Perttula

ADVENTTI

Ensimmäisenä adventisunnuntaina alkaa joulun odotus. Kirkoissa lauletaan Hoosianna-hymni. Adventinimi tulee latinankielisestä sanasta *Adventus Domini*, Herran tuleminen.

JOULU

Joulun ilosanoma kertoo: "Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja". Jeesus toi maailmaan lämpöä ja rakkautta. Hän antoi maailman kalleimman lahjan, pelastuksen. Joulua on vietetty 300-luvulta lähtien, tänään se on monien perinteiden juhla.

LOPPIAINEN

Loppiaista vietetään 6. tammikuuta. Silloin muistetaan kolmen tietäjän käyntiä Jeesuslapsen luona. Sana 'loppiainen' muistuttaa, että joulunpyhät loppuvat. Koska tietäjät edustivat eri kansoja, on loppiaisesta tullut myös lähestyksen juhla.

KYNTILÄNPÄIVÄ

Kirkkovuoden jouluaika päätty kyntilänpäivään, joka on 8. helmikuuta. Juhlapäivän aiheena on "Jumalan kirkkaus Kristuksessa". Nimensä päivä on saanut siitä, että kirkossa käytetyt kynttilät on ennen siunattu tuona päivänä.

LASKIAINEN

Laskiaissunnuntaina 22. helmikuuta alkaa valmistautuminen paaston aikaan. Laskiaistaitin jälkeisenä tuhkakeskiviikona 25.2. alkaa paaston aika. Seurataan koko viikon ajan. Ehtoollisen asettamista muistetaan kiiristorstaina 9.4.

MARIANPÄIVÄ

Keskellä paastonaikaa on Marianpäivä, jota vietetään yhdeksän kuukautta ennen joulua. Aiheena on enkeli Gabrielin ilmestyminen Marialle ja ilmoitus ihmeellisestä syntymästä.

PÄÄSIÄISAIKA

Hiljainen viikko alkaa palmusunnuntaista, jota vietetään ensi vuonna 5. huhtikuuta. Jeesuksen kärsimystietä seurataan koko viikon ajan. Ehtoollisen asettamista muistetaan kiiristorstaina 9.4.

Pitkäperjantai 10.4. on Jeesuksen ristiinnaulitsemisen päivä, jota sävyttää hiljainen suru.

Pääsiäispäivänä 12.4. eletään kirkkovuoden suurinta juhlapäivää, Kristuksen ylösnousemisen juhlaa. Ylösnousemus on uskon keskeisin asia.

HELATORSTAI

Helatorstaita vietetään 40 päivää pääsiäisen jälkeen Kristuksen taivaaseenastumisen muistoksi. Vuonna 1998 helatorstai on 21. toukokuuta.

HELLUNTAI

Helluntaita vietetään kirkon syntymäpäivänä. Kirkko syntyi, kun opetuslapset saivat Pyhän Hengen lahjan. "Helluntaiepistolassa" kerrotaan.... Helluntaipäivä on 31. toukokuuta.

JUHANNUS

Kirkollisena juhla juhannus on Johannes Kastajan, valkeuden todistajan päivä. Alkavan kirkkovuoden juhannuspäivä on 20. kesäkuuta.

KIRKASTUSSUNNUNTAI

Heinäkuun 26. päivä vietettävän kirkastussunnuntain aihe kuvaa Jeesusta ja kolmea opetuslasta kirkastusvuorella, jonne opetuslapset olisivat halunneet jäädä maailmasta erilleen.

MIKKELINPÄIVÄ

Mikkelinpäivää vietetään 4. lokakuuta Tuomiosunnuntai on voiton päivä, sillä oikeudenmukaisuus toteutuu.

PYHÄINPÄIVÄ

Pyhäinpäivä on sulautuma kahdesta juhlasta: kaikkien pyhien päivästä ja kaikkien uskovien vainajien muistopäivästä.

Kynttilät syttyvät vainajien muistolle niin kirkoissa kuin hautausmailla. Pyhäinpäivä on 1998 31. lokakuuta.

TUOMIOSUNNUNTAI

Kirkkovuoden viimeinen sunnuntai 22. marraskuuta puhuu lopunajoista ja Kristuksen toisesta tulemisesta. Tuomiosunnuntai on voiton päivä, sillä oikeudenmukaisuus toteutuu.

Kauneimmat joululaulut

Kuva Päivi Setälä.

Porin kirkkoissa ja seurakuntataloissa on perinteisiä Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksia taas kymmenittäin. Jokainen saa Suomen Lähetysseuran lauluvihkosien, josta yhteislaulu sujuu. Kolehti kerätään lähetystyön tukemiseen.

Sunnuntai 7.12.

Viasveden Mäntypirtti klo 15
Teljän kirkko klo 18, Paavo Rusava, Pasi Viitanen, Teljän kirkkokuoro, lähetysmyyjäiset klo 16 alkaen
Ahlaisten kirkko klo 18
Kellahden koulu klo 18.30

Maanantai 8.12.

Preiviikin kirkko klo 18, myös myyjäiset
Pinomäen koulu klo 18, Päivi Holkko, Helge Ranta

Tiistai 9.12.

Reposaaren Tornitalo klo 13, Tuula Salokannel, Marja Lankinen-Hytti, Kati Kohtamäki. Joulupuuro ja kahvit
Reposaaren kirkko klo 19

Keskiviikko 10.12.

Himmeli klo 13, Päivi Holkko, Pertti Kymäläinen
Niittymäen koulu klo 18
Pietniemen seurakuntatalo klo 18
Lyttylän rukoushuone klo 18

Torstai 11.12.

Kellahden koulu klo 18.30
Martintalo klo 18.30, Heli Lehtonen, Pasi Viitanen
Toejen pappila klo 18.30

Sunnuntai 14.12.

Mummun Kamari klo 12.30
Mummun Kamari kl 15, de vackraste julsångerna
Lattomeren kirkko klo 16
Keski-Porin kirkko klo 17
Länsi-Porin kirkko klo 18
Väinölän kirkko klo 18, Teljän Kamarikuoro, joht. Anna-Liisa Valkonen ja Kauko Kivelä, Pertti Kymäläinen, Päivi Holkko
Pihlavan kirkko klo 18.30

Tiistai 16.12.

Hyvelä, Jaakko ja Annikki Salosella, Isännänpolku 13 (Kuurin talo) klo 18.30
Länsi-Porin kirkko klo 19, lasten kauneimmat joululaulut

Keskiviikko 17.12.

Olotupa klo 13
Metsäkappeli klo 18.30
Torstai 18.12.
Pihlavan kirkko klo 18.30
Lampin koulu klo 18.30
Isojoenranta, Sunnientie 10, klo 18.30

Perjantai 19.12.

Viikkarin Valkama klo 13.30

Sunnuntai 21.12.

Rauhanpuisto 1 klo 13
Ruosniemen kirkko klo 15
Teljän kirkko klo 18, Heli Lehtonen, Teljän Iltapäiväkuoro ja Teljän lapsikuoro
Tuhannet sydämet, Sirkka Kanerva, Hannu Dietrich

Tiistai 6.1.

Esivallankatu 6 klo 18, Helge Ranta, Ilkka Liuskallio

Joulumusiikki ja lumi virittävät tunnelmaan

Neljännesvuosisata sitten kaikuivat Suomen kirkkoissa Kauneimmat joululaulut ensimmäisen kerran. Suomen Lähetysseuran idea pienimuotoisesta joululaulujen yhteislaulutilaisuudesta oli toteutunut alkuperäistä suunnitelmaa laajemmin, sillä vuonna 1973 joululaulutilaisuus järjestettiin lähes 200 seurakunnassa. Tavoitteena oli järjestää yhteislaulutilaisuus 3. adventtina, ja kerätä tilaisuuden kolehti lähetystyölle.

Tapahtuman luonne on säilynyt entisissä linjoissaan näihin päiviin asti. Vuosi vuoden jälkeen ovat kirkot täyttyneet innokkaista laulajista, osallistumismäärä on jopa ollut koko ajan kasvamaan päin.

Joulun ilosanoman julistuksessa juuri joululaulut ovatkin tärkeä tekijä. Lapsena alitajuntaan painuneet jouluiset sävelmät tuovat tutun jouluolon ja koskettavat ehkä syvimmin kuulijaansa. Lapsuuden joulujen muistot ioisesta lahjojen odotuksesta rinnastuvat siihen riemuun, mitä Vapahtajamme syntymäjuhla viestii. Maailman toivo liittyy Seimen lapseen.

Joulu on myös lähetysjuhla, joten antamalla rovon kolehtiin voi muistaa heitä, joilla ei vielä ole oikeutta kristikunnan yhteiseen iloon.

Kirkkosanomien tiedusteli haastatelluilta, kuulivatko Kauneimmat joululaulut heidän joulun odotukseensa, ja mikä sija musiikilla on heidän joulutunnelmansa syntymisessä.

Jaakko Sutinen:

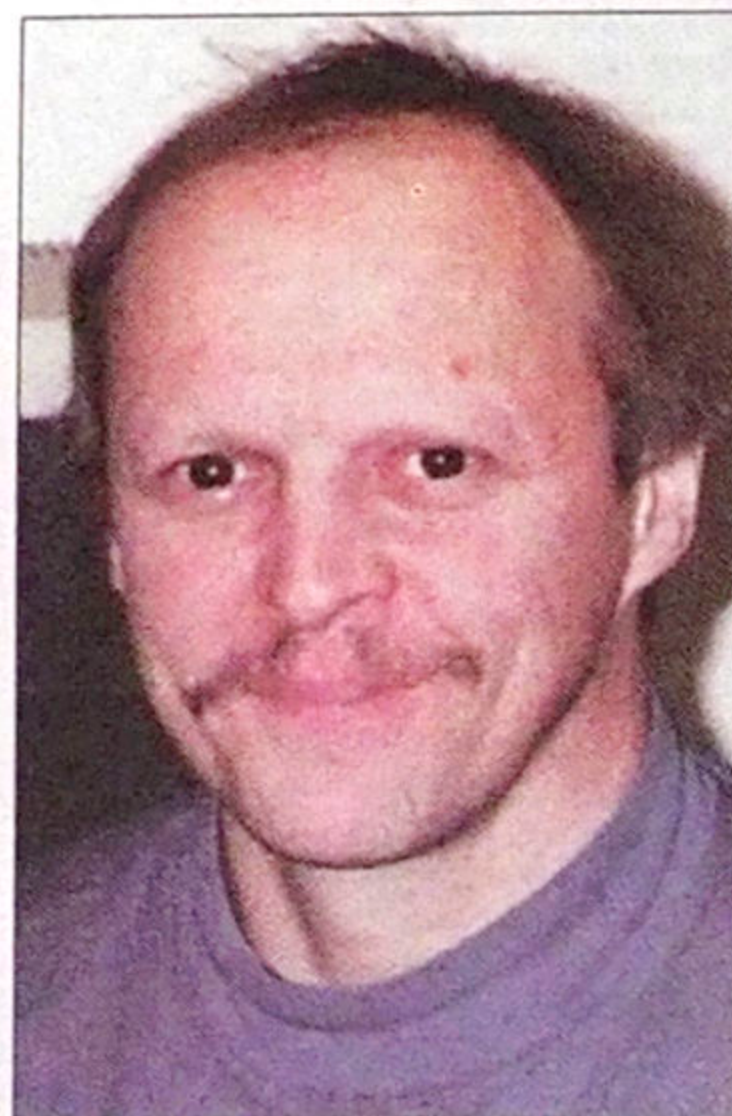
"Olen käynyt Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksissa, sillä laulan Luvian mieskuorossa ja nautin muutenkin yhteislaulusta. Minusta niiden kaltaiset tapahtumat ovat hyviä, sillä ne rauhoittavat kiireisen ihmisen joulun viettoon omalla erityisellä tavallaan", Jaakko Sutinen miettii.

Hänen mielestään juuri joululaulut välittävät kristillistä sanomaa parhaiten. Suosikkijoululaulukseen Jaakko Sutinen nimeää perinteisen *En etsi valtaa loistoa*.

Minna Lahti

"Kuulin kyseisestä tilaisuudesta ensimmäisen kerran muutama päivä sitten Länsi-Porin seurakunnan nuorten tapaamisessa. Meitä kehoitettiin osallistumaan siihen, joten ehkäpä menen, kerta se on ensimmäinenkin.

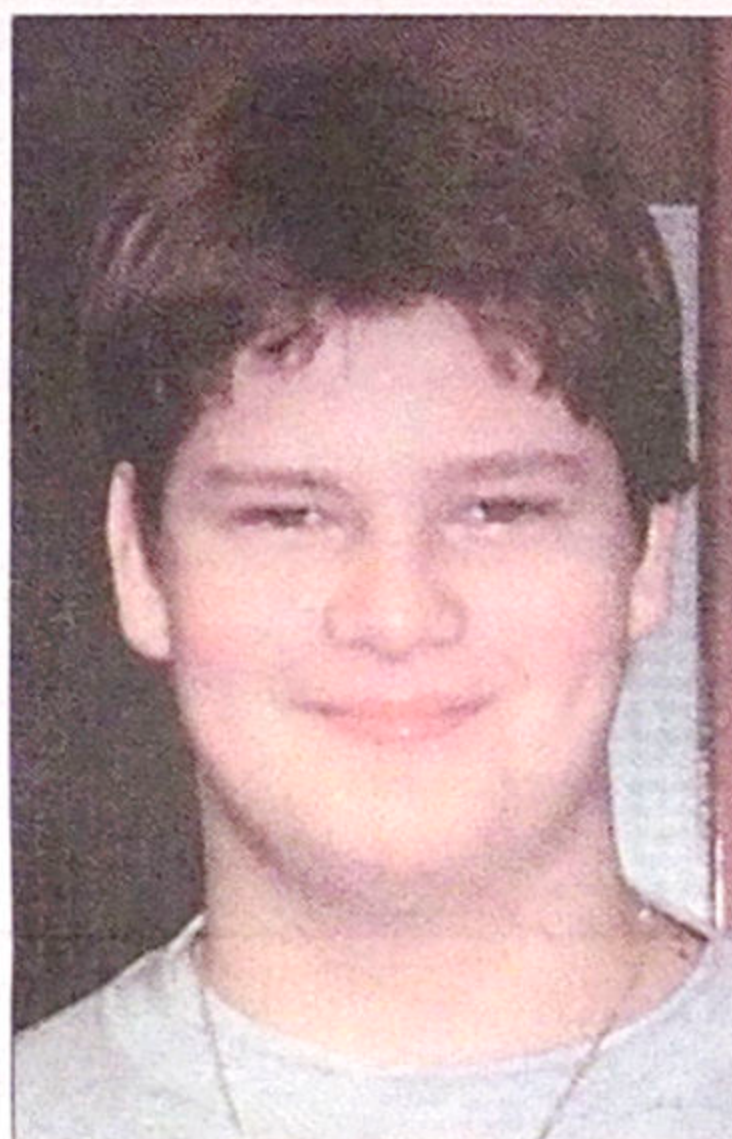
Kumma juttu, että en ole aikaisemmin sattunut kuulemaan kyseisistä tilaisuuksista, vaikka olen toiminut nuorena seurakunnassa jo jonkin aikaa", Minna Lahti pohtii.

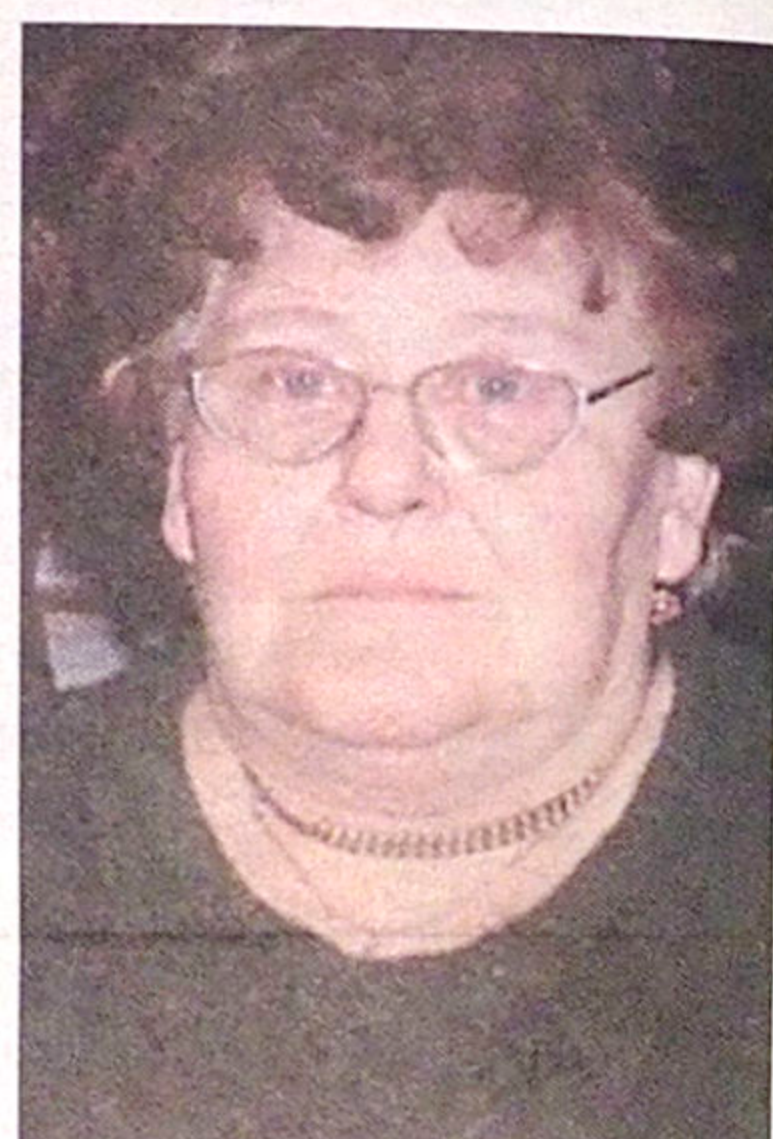
Jaakko Sutinen

Minna Lahti

Risto Koskenkorva

Airi Virtasalo

Isosena olleen ja leiriavustajakoulutusta käyvän Minnan laulamiset rajoittuvat lähinnä koulun musiikkitunteihin, mutta joululaulut ovat silti hänen mielestään paras tapa joulutunnelman luomiseen. Erityisesti niiden sanat vaikuttavat Minnaan.

"Musiikin ohella joulukuusi kuuluu ehdottomasti oikeaan jouluun. Oma suosikkini joululauluista on *Enkeli taivaan*."

Risto Koskenkorva:

"En tiedä mitään Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksista, mutta oletan niiden sisältävän joululaulujen laulantaa", arvelee Risto Koskenkorva.

Hänellä on joulun edusaika aina täynnä esiintymisiä kahden kuoron tiimoilta, joten joululauluja tulee laulettua yllin kyllin ilman yhteislaulutilaisuuksiakin.

"Joululaulun tunnistaa jo tietystä sävelkulusta, vaikkei sanoista olisi kuullut yhtäkään. Se vain kuulostaa jouluiselta. Minulle joululaulujen melodia on sanoja tärkeämpi. Vaikkei oopperalaulaja Pavarottin laulmien joulusävelmien sanoista saaakaan selkoa, ne tuovat silti jouluisen tunnelman", Risto kertoo.

Joululaulujen lisäksi tunnelman luomiseen tarvitaan joulukuusi ja ehdottomasti luminen maa. "uice

Leskisen Sika kuuluu Riston suosikkijoulusävelmiin. Kuorolauluista mieluisin on *Jouluyö*."

Airi Virtasalo:

"Tuttuja tilaisuuksia ovat, aikaisemmin kävin niissä ahkerammin, mutta nykyin yritän päästä mukaan aina kun se on mahdollista. Ne ovat todella ihania ja joulun tunnelmaa tuovia tapahtumia. Hartaan joulutunnelman luovat juuri hengelliset joululaulut", Airi Virtasalo kuvailee ajatuksiaan.

Perinteiset laulut, kuten *Heinillä härkien kaukalon*, *Sylvian joululaulu* ja *Varpunen jouluaamuna*, palauttavat Airi Virtasalon lapsuuteen. Selkeänä muistissa on, kuinka saunaan laitettiin olkia lauteille jouluaattona. Ne kuvasivat talia ja siellä sijaitsevaa seimeä.

"Joka joulu olen rauhoittanut joulurauhan julistuksen jälkeisen ajan kaikilta töiltä. Olen vain istunut ja nauttinut tunnelmasta. Kaikkein eniten minua koskettaa Vesa-Matti Loirin tulkitsema *Ave Maria*, jossa tulevat esiin kaikki joulun tärkeät tapahtumat. Itku tulee joka kerta, elän sen niin tunteella läpi", Airi Virtasalo kertoo.

Lillimari Lehmijoki

KIRKKO sanomat

Julkaisija:

Porin ev.lut.seurakunnat

Päätoimittaja:

Kari Erkkola

Toimitussihteeri:

Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:

Porin seurakuntien tiedotustoimikunta

Osoite:

Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti:

Juha Kiukkonen,
p. 5389 585

Ilmoitushinta:

5,00 + alv

Taitto:

Väylä-Mediat Oy

Kustantaja:

Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus:

25 mk vuosikerta

Painatus:

Loimaan Kirjapaino Oy

Jakelu:

Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)

Seuraava numero:

20.12.